Dosarul nr. 1-65/25; PIGD: 1-25061132-24-1-05052025

S E N T I N Ţ Ă

În numele Legii

23 iulie 2025 or. Criuleni

Judecătoria Criuleni - sediul central

Instanţa de judecată compusă din:

Preşedintele şedinţei, judecătorul: Romina Ţurcan

Grefierul: Anton Platon

Cu participarea:

Procurorului: Maxim Sîrbu

Apărătorului inculpatului: Alexei Brînză

Avocatului părţii vătămate: Constantin Goncear

Părţii vătămate

Inculpatului

a judecat în şedinţă de judecată publică cauza penală pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală privind învinuirea lui:

*****, născut la *****, IDNP *****, originar din s. *****, r. Orhei, domciliat în s.*****, r. Criuleni, studii medii incomplete, trăieşte în concubinaj, apt de muncă, neangajat în câmpul muncii, fără distincţii de stat şi grade speciale, la evidenţa medicului psihiatru şi narcolog nu se află, moldovean, cetăţean al Republicii Moldova, anterior nejudecat,

în săvârşirea infracţiunii prevăzute de *art. 201[1] alin. (2), lit. c) Cod penal,-*

Cauza parvenită spre examinare în instanţa de judecată la 05.05.2025 şi examinată în termen de până la 23.07.2025.

Procedura de citare legală respectată.

Procurorul s-a pronunţat pentru pedeapsa de 2 ani închisoare cu regim semiînchis, precum şi pentru încasarea sumei de 640,00 lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

Apărătorul inculpatului a pledat pentru stabilirea unei pedepse minime sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

Avocatul părţii vătămate a solicitat aplicarea unei pedepse în limitele prevăzute de lege, având în vedere faptul că partea vătămată l-a iertat pe inculpat şi continuă să convieţuiască cu acesta.

Partea vătămată a solicitat o pedeapsă neprivativă de libertate pentru inculpat.

Asupra materialelor din dosar şi a probelor administrate, instanţa de judecată,-

A C O N S T A T A T :

*****, la 30 martie 2025, aproximativ după ora 17:29 minute, în timp ce se afla în gospodăria sa amplasată în satul*****, raionul Criuleni, fiind în stare de ebrietate alcoolică, dându-şi seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, prevăzând urmările lor şi dorind în mod conştient survenirea acestora, în cadrul unui conflict iscat între el şi concubina sa *****, cu

care fiind conform prevederilor art. 133[1] lit. a) din Codul Penal – *membri de familie, întrucât sunt persoane aflate în relaţii de rudenie,* urmărind scopul aplicării violenţei fizice faţă de aceasta, i-a aplicat o lovitură cu mâna în regiunea feţei, cauzându-i ultimei conform concluziei fixate în raportul de expertiză judiciară nr. 202516D0008 din 15 aprilie 2025, *„***** prin mecanism de lovire, din poziţia anterioară a pătimitei cu agresorul, posibil în perioada de timp indicată, condiţionează dereglarea sănătăţii de lungă durată, şi în baza acestui criteriu se califică ca vătămare medie a integrităţii corporale sau a sănătăţii”.*

În şedinţa judiciară inculpatul ***** a declarat personal, prin înscris autentic, că recunoaşte integral săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu, este de acord cu încadrarea juridică şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală pe care le cunoaşte şi asupra acestora nu are obiecţii.

Prin încheierea instanţei de judecată s-a admis cererea inculpatului privind judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală pe care inculpatul le cunoaşte şi nu are obiecţii asupra lor.

Astfel, sub jurământ, inculpatul ***** a relatat instanţei că ***** este concubina sa, cu care locuieşte de aproximativ 4 ani într-o gospodărie comună situată în satul*****, raionul Criuleni. La data de 30.03.2025, în timp ce se afla acasă, în stare de ebrietate alcoolică, între el şi concubină s-a iscat un conflict pe fundalul unor neînţelegeri financiare. Incidentul ar fi avut loc în jurul orei 17:29, moment în care, pe fondul conflictului, i-a aplicat acesteia o singură lovitură cu palma în partea dreaptă a feţei. Ulterior, ***** a plecat la domiciliul mamei sale din satul ***** şi, după un timp, a apelat serviciul unic de urgenţă 112.

Inculpatul a declarat că regretă sincer fapta comisă şi că aceasta a fost singura lovitură aplicată. La întrebările apărătorului, inculpatul a menţionat că i-a cerut iertare concubinei, iar aceasta l-a iertat, exprimându-şi totodată disponibilitatea de a executa o pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunităţii. A adăugat că, în momentul comiterii faptei, consuma băuturi alcoolice împreună cu concubina şi o femeie pe nume Lilia.

*În afară de recunoaşterea deplină a vinei, culpa lui ***** se mai dovedeşte de următoarele probe administrate la urmărirea penală şi prezentate de procuror:*

*Depoziţiile părţii vătămate ***** Vasile (f.d.34-35),* care a declarat că concubinează cu *****de aproximativ trei ani, iar în prezent locuiesc împreună într-o gospodărie din satul*****, raionul Criuleni, fără a avea copii comuni. Ambii nu sunt oficial încadraţi în câmpul muncii, însă muncesc ocazional: ea la câmp, iar *****în domeniul construcţiilor. La data de 30.03.2025, au participat împreună la o zi de naştere, unde au consumat băuturi alcoolice, iar în jurul orei 17:00 s-au întors la domiciliu. Fiind singuri acasă, între ei s-a iscat un conflict verbal din cauza unei sume de bani. Mai exact, ***** îi oferise anterior 400 de lei, pe care ea i-a pus pe masă, după care el a luat 100 de lei pentru a merge la magazin. Ea i-a reproşat acest lucru şi a început să-l apostrofeze cu cuvinte necenzurate. În acel moment, în timp ce stătea aşezată pe pat, *****i-a aplicat pe neaşteptate o lovitură cu mâna în regiunea mandibulei, din spusele acestuia, cu dosul palmei. Ulterior, ea a plecat la mama sa, Temciuc Maria, care locuieşte în satul *****, la o distanţă de 10–15 minute de mers pe jos. Ajunsă acolo, mama sa, fiind acasă, a întrebat-o ce s-a

întâmplat, iar ea i-a relatat că a fost lovită de concubinul său. I-a spus, totodată, că presupune că i-a fost fracturată mandibula, întrucât nu putea vorbi. Mama sa a apelat serviciul de urgenţă, iar ea a fost transportată la Spitalul raional Criuleni. A menţionat că, în urma loviturii primite, i-a curs sânge, iar maioul pe care îl purta era pătat, presupunând că sângele a provenit din nas, deoarece, în general, când se loveşte uşor în acea zonă, îi curge sânge. În seara aceleiaşi zile a rămas peste noapte la mama sa, iar a doua zi s-a întors la domiciliul comun, unde locuieşte în continuare împreună cu concubinul ***** *****. A mai relatat că, în anul 2009, a suferit o fractură similară a mandibulei şi a fost transportată la spital, însă a părăsit unitatea medicală fără a urma tratamentul. A declarat că nu are pretenţii faţă de ***** *****, nici materiale şi nici morale, şi că l-a iertat. A adăugat, de asemenea, că anterior au mai existat certuri în familie, însă nu frecvente, iar agresiuni fizice au avut loc doar rareori.

Prin declaraţiile martorului Temciuc Maria (f.d.36-37), care a declarat că locuieşte în satul *****, raionul Criuleni, împreună cu nepoata sa Maria. În satul*****, raionul Criuleni, locuieşte fiica sa, *****, împreună cu concubinul acesteia, ***** *****, cu care concubinează de aproximativ trei ani. La data de 30.03.2025, dimineaţa, martora s-a aflat la lucru, prestând muncă în sectorul cultivării tutunului, iar în jurul orei 13:00 a revenit la domiciliu. În acel timp, fiica sa Uliana a telefonat-o şi a invitat-o în ospeţie. Astfel, împreună cu nepoata Maria, care este fiica *****, s-a deplasat pe jos la domiciliul acesteia din satul*****, distanţa fiind relativ mică. Ajungând la domiciliul *****, martora a constatat că fiica nu se afla acolo, însă era prezent concubinul acesteia, ***** *****, care consuma băuturi alcoolice împreună cu alte persoane. Întrebat despre fiica sa, acesta i-a comunicat că Uliana plecase spre domiciliul mamei sale. Drept urmare, martora şi nepoata s-au întors înapoi spre casă, oprindu-se în drum la magazin, de unde a cumpărat o sticlă de vin spumant. Revenind acasă, a găsit-o pe fiica sa Uliana, care între timp venise. Au servit împreună câte un pahar de vin spumant, după care Uliana a plecat înapoi la domiciliul său din*****. Aproximativ o oră mai târziu, Uliana a revenit la domiciliul mamei, având sânge pe faţă şi comunicând că nu poate deschide gura. Totodată, i-a spus că a fost agresată fizic de concubinul său ***** *****, fără a-i preciza cauza conflictului sau obiectul cu care ar fi fost lovită. În acel moment, martora a apelat serviciul de urgenţă şi împreună cu fiica sa au fost transportate la Spitalul Raional Criuleni, unde i s-a comunicat că ***** i-a fost fracturată mandibula. După vizita la spital, martora şi fiica sa s-au deplasat din nou în satul*****, la domiciliul *****. Acolo, martora l-a găsit pe ***** dormind. În încăpere, a observat urme de sânge pe pat (divan) şi pe podea, în apropierea patului, concluzionând că, probabil, acolo a avut loc agresiunea. Martora l-a întrebat pe *****de ce a agresat-o pe fiica sa, însă nu a reuşit să înţeleagă explicaţia acestuia, întrucât se afla în stare de ebrietate. A mai adăugat că, anterior, între fiica sa şi concubinul acesteia au existat conflicte şi episoade de agresiune fizică, însă Uliana l-a iertat de fiecare dată. Inclusiv în data de 30.03.2025, Uliana i-a comunicat că l-a iertat pe ***** *****. Martora a opinat că neînţelegerile din cuplu ar putea avea drept cauză lipsurile materiale şi consumul de alcool, atât din partea fiicei, cât şi a lui *****. De asemenea, a relatat că *****lucra în construcţii şi contribuia la întreţinerea familiei. În seara aceleiaşi zile, Uliana a

rămas să doarmă la domiciliul martorei, iar a doua zi a revenit la locuinţa sa, unde continuă să locuiască împreună cu ***** *****.

Vinovăţia se mai confirmă prin următoarele mijloace materiale de probă anexate la materialele cauzei penale:

Procesul-verbal privind consemnarea celor constatate, întocmit la 10.04.2025, în care agentul constatator Ion Grişco a consemnat faptul comiterii violenţei în familie de către *****asupra concubinei sale, *****. În urma acestui act, conform raportului de constatare nr. 202516D0001 din 04.04.2025, părţii vătămate i-au fost cauzate leziuni corporale ce se califică drept vătămare medie a integrităţii corporale sau a sănătăţii. (f.d.6)

Procesul-verbal de cercetare la faţa locului, efectuat la 10.04.2025, însoţit de planşa ilustrativă anexă, prin care a fost cercetat locul comiterii infracţiunii, respectiv gospodăria din satul*****, raionul Criuleni, unde locuiesc *****Petru şi *****. (f.d.13-18)

Raportul de constatare nr. 202516D0001 din 04.10.2025, care, în baza studiului medico-legal al documentelor medicale prezentate pe numele ***** (a.n.1983), a consemnat: edem posttraumatic în regiunea mandibulei pe dreapta, fractura închisă a unghiului mandibulei pe dreapta cu deplasare de fragmente osoase, care au fost produse în rezultatul acţiunii traumatice a unui obiect contondent dur cu suprafaţa de interacţiune limitată, prin mecanism de lovire, posibil în timpul şi circumstanţele indicate, condiţionează dereglarea sănătăţii de lungă durată şi în baza acestui criteriu se califică ca vătămare medie a integrităţii corporale sau a sănătăţii.

De stabilit cu certitudine câte lovituri au fost aplicate persoanei, la fel consecutivitatea loviturilor, nu este posibil de apreciat.

Luând în consideraţie localizarea anatomică al leziunilor corporale constatate, cât şi lipsa leziunilor corporale concomitente pe alte părţi proeminente ale corpului, producerea acestora în rezultatul căderii propriului corp din poziţie verticală – se exclude.

Leziunile corporale constatate sunt accesibile pentru mâna proprie însă nu sunt caracteristice pentru autoprovocare.

Careva date privind la starea sănătăţii prezenţei unor maladii acute sau cronice nu au fost prezentate. (f.d.38-39)

Raportul de expertiză judiciară nr. 202516D0008 din 15.04.2025, conform căruia, în urma studiului medico-legal a documentelor medicale ale ***** (a.n.1983), s-a constatat: f*****, care au fost produse în rezultatul acţiunii traumatice a unui obiect contondent dur cu suprafaţa de interacţiune limitată, prin mecanism de lovire, din poziţia anterioară a pătimitei cu agresorul, posibil în timpul şi circumstanţele indicate, condiţionează dereglarea sănătăţii de lungă durată şi în baza acestui criteriu se califică ca vătămare medie a integrităţii corporale sau a sănătăţii. (f.d.45-46)

Analizând în ansamblu circumstanţele cauzei şi probele administrate, apreciind fiecare element probator sub aspectul relevanţei, coerenţei, utilităţii şi veridicităţii, precum şi coroborarea acestora, se constată că vinovăţia inculpatului în săvârşirea faptelor imputate este pe deplin dovedită.

Elementul obiectiv al infracţiunii potrivite de lege a fost realizat prin acţiunea prejudiciabilă a inculpatului, constând în exercitarea actului de violenţă asupra persoanei vătămate, aspect confirmat prin declaraţiile părţilor implicate şi prin rapoartele expertului judiciar medico-legal.

Legătura cauzală dintre fapta comisă şi consecinţele produse reiese din conştientizarea către inculpat a naturii acţiunilor sale şi a efectelor acestora, latura subiectivă a infracţiunii caracterizându-se prin existenţa intenţiei directe în comiterea faptei.

Deci, dovezile enumerate mai sus, acumulate în cadrul urmăririi penale şi examinate în instanţa de judecată, demonstrează vinovăţia lui *****, acţiunile căruia instanţa de judecată le încadrează juridic în baza art.201^1 alin. (2), lit. c) Cod penal cu următorii indici de calificare: *violenţa în familie, adică acţiunea intenţionată comisă de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, alte acţiuni violente, care au provocat vătămarea medie a integrităţii corporale sau a sănătăţii.*

Sancţiunea stabilită la art.201^1 alin. (2), lit. c) Cod penal, prevede pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore sau cu închisoare de la 1 la 6 ani, iar conform art.16 alin.(4) Cod penal, se consideră infracţiune gravă.

La stabilirea felului şi mărimii de pedeapsă, instanţa de judecată cu respectarea prevederilor art.61, 70, 72, 75 Cod penal ţine seama de: scopul pedepsei penale întru restabilirea echităţii sociale, corectarea inculpatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni; de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, ce ţin de gravitatea faptelor penale, dar şi de motivul săvârşirii infracţiunii, persoana făptuitorului, atitudinea societăţii faţă de pedeapsa penală, ce urmează a le fi aplicată.

Conform caracteristicii, *****se caracterizează pozitiv.

Din certificatele prezentate reiese că inculpatul nu se află la evidenţa medicului psihiatru sau a medicului narcolog.

Instanţa reţine că, potrivit revendicării, *****nu a fost anterior judecat, iar conform cazierului contravenţional, în perioada 22.10.2020–22.04.2024, acesta a înregistrat şapte contravenţii.

În aplicarea art. 76 din Codul penal, instanţa nu reţine circumstanţe atenuante în privinţa inculpatului, întrucât recunoaşterea vinovăţiei în cadrul procedurii simplificate nu poate fi considerată circumstanţă atenuantă, pentru a nu acorda acesteia o dublă valenţă juridică, conform art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal.

Circumstanţe agravante, conform art. 77 din Codul penal, nu s-au stabilit în cazul lui ***** *****.

Instanţa este singura competentă să individualizeze pedeapsa pentru infracţiunea comisă, având deplina libertate de apreciere conform regulilor şi principiilor prevăzute în Codul penal, inclusiv în stabilirea felului, duratei şi cuantumului pedepsei. Reieşind din principiul individualizării pedepsei, prevăzut la art. 75–78 Cod penal, instanţele aplică o pedeapsă echitabilă, ţinând cont de gravitatea faptei, motivul săvârşirii, persoana inculpatului, precum şi

circumstanţele care atenuează sau agravează răspunderea, influenţa pedepsei asupra corectării şi reeducării făptuitorului şi condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Instanţa ţine cont şi de faptul că *****a solicitat judecarea cauzei în procedură simplificată, contribuind astfel la o desfăşurare mai eficientă şi rapidă a procesului.

După săvârşirea infracţiunii şi pe parcursul procesului judiciar, *****a manifestat un comportament corespunzător, demonstrând că a înţeles consecinţele negative ale faptei sale. Partea vătămată şi-a exprimat opţiunea pentru aplicarea unei pedepse mai blânde, fără a avea pretenţii faţă de inculpat, pe care l-a iertat.

Inculpatul a garantat instanţei că este dispus şi capabil să execute o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

Conform art. 80^1 alin.(1) din Codul penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Astfel, în condiţiile art. 80^1 alin.(1) din Codul penal, se stabilesc noile limite minimă şi maximă de pedepse, stabilită la art. 201^1 alin. (2) lit. c) din Codul penal, prin reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute minime şi maxime sub formă de închisoare şi muncă neremunerată în folosul comunităţii, adică, muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 135 la 180 ore sau închisoare de la 9 luni până la 4 ani 6 luni.

Conform art.75 alin.(2) din Codul penal, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Concomitent, procurorul a solicitat aplicarea unei pedepse privative de libertate de 2 ani, instanţa reţine că, deşi infracţiunea săvârşită prezintă un pericol social sporit şi se încadrează în categoria faptelor grave, tipologia faptei şi conduita manifestată de inculpat indică un pericol real, dar nu de natură să impună automat o pedeapsă cu închisoarea. Totodată, inculpatul ***** *****, în cadrul şedinţei de judecată, a solicitat aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii, opţiune susţinută şi de ceilalţi participanţi la proces, ceea ce relevă atitudinea responsabilă şi dorinţa sa de reabilitare socială. Instanţa apreciază că această măsură este suficientă şi proporţională, evitând efectele negative ale încarcerării, care în acest caz nu sunt necesare pentru realizarea scopului pedepsei.

În acord, instanţa, conducându-se de scopurile pedepsei penale, consfinţite de art.61 alin.(2) Cod penal, reieşind din personalitatea inculpatului, caracterul infracţiunii, care potrivit prevederilor art.16 alin.(4) din Codul penal, este una gravă, precum şi din limitele pedepsei stabilite în art. 201^1 alin.(2) lit. c) din Codul penal, în coroborare cu art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, instanţa apreciază că, în privinţa inculpatului *****pentru comiterea de către acesta a infracţiunii prevăzute de art. 201^1 alin.(2) lit. c) din Cod penal, este echitabilă aplicarea unei pedepse de sub formă de 180 ore muncă neremunerată în folosul comunităţii.

În procesul de individualizare a pedepsei, instanţa a evaluat nu doar gravitatea faptei, ci şi circumstanţele personale ale inculpatului, inclusiv istoricul său judiciar şi comportamentul său pe durata urmăririi penale şi a procesului judiciar. Este esenţial să se asigure o măsură sancţionatorie care să reflecte gravitatea faptei, dar care să permită şi reintegrarea socială a făptuitorului, evitând în acelaşi timp efectele negative ale detenţiei, mai ales când acestea nu sunt indispensabile pentru atingerea scopului pedepsei.

Având în vedere că inculpatul nu a manifestat un tipar infracţional recurent, şi că a manifestat atitudinea de regret şi disponibilitatea de a remedia situaţia, aplicarea unei pedepse privative de libertate ar produce consecinţe disproporţionate, atât asupra persoanei inculpatului, cât şi asupra familiei sale, în special a părţii vătămate care a ales să-l ierte şi să conviețuiască cu el în continuare, nu a solicitat aplicarea ordonanţei de protecţie, şi în cadrul şedinţei de judecată a pledat pentru o pedeapsă blândă inculpatului, dar şi faptul că organul de urmărire penală nu a aplicat careva măsuri restrictive, cum ar fi arestul preventiv.

Prin urmare, aplicarea pedepsei sub forma muncii neremunerate în folosul comunităţii reprezintă o măsură justă, proporţională şi eficientă, care asigură atât sancţionarea adecvată a faptei, cât şi condiţii favorabile pentru reabilitarea socială a inculpatului, în conformitate cu principiile dreptului penal şi scopurile pedepsei.

Solicitarea procurorului de aplicare a pedepsei cu închisoarea de 2 ani, în acest caz este una neîntemeiată, deoarece o asemenea măsură nu este necesară pentru realizarea scopurilor pedepsei în contextul concret al cauzei şi al profilului inculpatului.

Limita minimă de 135 ore muncă neremunerată în folosul comunităţii reprezintă pragul legal redus conform art. 80^1 Cod penal, aplicabil în cazul inculpatului. Cu toate acestea, instanţa apreciază că, având în vedere gravitatea infracţiunii – vătămarea corporală medie comisă în familie –, este necesară o pedeapsă care să reflecte în mod adecvat pericolul social sporit al faptei.

Pedeapsa trebuie să aibă un caracter suficient de sancţionator şi preventiv, astfel încât să descurajeze recidiva şi să asigure un efect pedagogic real. Deşi inculpatul a recunoscut vina şi a manifestat o atitudine pozitivă, circumstanţele cauzei şi natura infracţiunii justifică aplicarea unei sancţiuni mai severe decât minimul legal.

Totodată, pedeapsa trebuie să protejeze interesul social şi să transmită un semnal clar de intoleranţă faţă de violenţa domestică, oferind părţii vătămate o garanţie morală şi juridică privind aplicarea unei măsuri proporţionale şi juste.

În acest context, instanţa consideră că pedeapsa de 180 ore muncă neremunerată în folosul comunităţii reprezintă o măsură echilibrată, suficientă pentru atingerea scopurilor pedepsei – reprimare, reeducare şi reintegrare socială –, evitând totodată privarea de libertate, care în circumstanţele cauzei nu este necesară.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct.10) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează chestiunea dacă trebuie admisă acţiunea civilă, în folosul cui şi în ce sumă.

Potrivit materialelor cauzei penale şi a informaţiei la rechizitoriu acţiune civilă nu a fost înaintată, careva pretenţii materiale partea vătămată nu are.

Cu referire la cheltuielile judiciare solicitate de către acuzatorul de stat, de a fi încasate de la inculpat în beneficiul statului în sumă de 640 lei, pentru efectuarea rapoartelor de către expertul judiciar medico-legal, instanţa va admite solicitarea în cauză. Respectiva concluzie se întemeiază pe dispoziţiile art.229 Cod de procedură penală.

În conformitate cu prevederile art.395 alin.(1) pct.5) din Codul de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului, până când sentinţa va deveni definitivă.

În temeiul prevederilor de la art.385 alin.(1) pct.15) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează chestiunea, dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privinţa inculpatului.

Totodată, reieşind din conţinutul art. 178 alin. (2) din Codul de procedură penală, obligarea de a nu părăsi ţara constă în îndatorirea impusă inculpatului de către instanţa de judecată de a nu părăsi ţara fără încuviinţarea organului care a dispus această măsură, precum şi în îndeplinirea altor obligaţii prevăzute la alin.(1) din acelaşi articol.

În acest mod, instanţa statuează că până când sentinţa va deveni definitivă, urmează a fi aplicată în privinţa inculpatului măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi ţara.

În baza prevederilor art.340, 382, 384-385, 389, 392-395, 397, art.364^1, 437 alin. (1^3), (1^4) Cod de procedură penală, instanţa de judecată,-

A H O T Ă R Â T :

Se recunoaşte vinovat ***** de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (2), lit. c) Cod penal şi cu aplicarea art.80^1 din Codul penal, se stabileşte acestuia pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii în mărime de 180 ore.

Se obligă condamnatul *****, să se prezinte, în termen de 5 (cinci) zile de la momentul rămânerii definitive a sentinţei, la organul de probaţiune în cărei rază teritorială îşi are domiciliul, pentru a fi luat la evidenţă în scopul supravegherii executării pedepsei.

Se explică condamnatului *****, că în caz de eschivare cu rea-voinţă de la munca neremunerată în folosul comunităţii, ea se înlocuieşte cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii

Se aplică în privinţa lui ***** măsura preventivă, obligarea de a nu părăsi ţara, până când sentinţa va deveni definitivă.

Se încasează de la ***** în folosul statului cheltuielile judiciare în sumă de 640,00 lei (şase sute patruzeci lei, 00 bani).

Sentinţa motivată pronunţată în şedinţă publică la data de 23 iulie 2025.

Sentinţa poate fi atacată cu recurs în Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Criuleni, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită.

Preşedintele şedinţei,

judecătorul Romina Ţurcan